

БДИНСКИ ТРИУМФ С "ШУМИ МАРИЦА" НА УСТА...

Не са много хората, които знаят нещо за раждането и утвърждаването на песента "Шуми Марица", като национален химн на България. Особено по-младите поколения, израсли през времето на комунизма, когато нейното споменаване, след 1947 г. се считаше едва ли не за светотатство! Някои и до днес не знаят, че тази песен е била най-дълго време изпълнявания химн на Отечеството - всичко 62 години /1885 - 1947 г/ Като песен "Шуми Марица" е възникнала по времето, когато се родили и другите възрожденски революционни песни, като "Стани, стани юнак Балкански", "Топчето пукна", "Хубава си моя горо" и др.

Първите данни за нейното изпълнение датират от м. юни 1876 г, когато четниците на Филип Тотю, участващи като доброволци в Сръбско -турската война, влизат под строй с тази песен в град Зайчар. Една година по-късно/1877 г/, в най-критичните моменти от решителната битка на "Орлово гнездо", опълченците се хвърлят в отчаяни атаки срещу турците с "Шуми Марица" на уста! Песента окуражава българските дружини в битката за Стара Загора и при героичната отбрана на Шипченския проход. С мощно "Шуми Марица" опълченските дружини разгромяват армията на Фейсал паша край Шейново.

В Сръбско - българската война от 1885 г. песента напълно и окончателно се утвърждава като национален победоносен марш.

При решителната битка за Сливница и Драгоман видинските соколи от Трети Бдински полк влизали в схватките с "Шуми Марица" на уста.

Ето какво е записал в дневника си пруския поручик Ото Венцел за жестоката битка при Драгоман:

В планината мощно прозвуча българският национален химн "Шуми Марица", подхванат от хиляди здрави гърла. С викове "ура", но без да стрелят, българите се нахвърлиха с щик върху сърбите, които не очакваха една такава атака и се разбягаха, като отчасти захвърляха оръжието си"

/Анчев А. ,изд."Глобус"91, Листовка 1992 гг/

Високият боен дух на Дунавския полк, воюващ за защита на своята земя и на своите деца и хвърлящ се безстрашно в сраженията, е направил впечатление на западните

Бдински триумф "Шуми Марица" на уста

Написано от ivailo

Понеделник, 13 Декември 2010 04:30

специалисти и наблюдатели.

Немският подполковник Ханс Хугербюлер е записал в личния си карнет:

Без да изгърми една пушка, с развити пряпорци и биующи барабани, под ужасен сръбски огън, Дунавският полк пристигна на бърдото - един силен напор и сърбите бяха изхвърлени с щика из позициите и изгонени от височините. Сърбите за пръв път чуваха звуковете на българския народен химн "Шуми Марица". Тези звукове сетне бяха вече сами достатъчни, за да разтреперят сръбската войска и да я докарат до бягство. В много случай сърбите напущаха позициите, щом чуеха звуковете на "Шуми Марица".

/пак там,Глобус 91/

Нямаме основание да не вярваме на безпристрастният и акуратен немски офицер, още повече като знаем с каква тевтонска точност германците отбелязват събития, случки и факти, които считат за значими...

След разгромната победа над Сърбия през 1885 г, маршът "Шуми Марица" се изпълнява на всички официални държавни празненства, на военни паради и литературно-музикални утра.

Под звуците на "Шуми Марица" българската армия воюва през Балканската, Междусъюзническата, Първата световна война и в наложената и война за спасението на Съветското отечество...

Първият текст на "Шуми Марица" е написан още през времето на робството в гр. Велес от Никола Живков - главен учител в българското училище. След 1875 г. песента много пъти е била променяна, допълвана или съкращавана в зависимост от обстоятелствата или конюнктурата.

Нейната последна и окончателна редакция е направена от дядо Вазов. Той е синтезирал своеобразния апотеоз на героизма и саможертвата на българския народ, който в стремежа си да реализира вековната мечта за свобода и национално обединение в етническите граници, в кървави въстания и тежки войни, с тази песен, "лети" "под гърма на победите", към свещената цел. Дълги години националният химн "Шуми Марица" е заемал изключително важно място в живота на българската нация. С него са свързани най-величавите дела в борбите, войните и строителството на Третата Българска държава.

Един народ, който почита своето минало, цени своето настояще и мисли за своето бъдеще, не бива с лека ръка да изтрива от паметта си спомена и символите на националното си достойнство, както беше случаят с първият български национален

Бдински триумф "Шуми Марица" на уста

Написано от ivailo

Понеделник, 13 Декември 2010 04:30

ХИМН.

В интерес на истината, много българи и днес знаят с какви велики дела е свързан този национален марш и какви родолюбиви чувства поражда в българската душа неговата мелодия. Друг е въпросът, че повечето хора знаеха само първия, най-много и втория куплет на тази високопатриотична и проникваща дълбоко в душата песен.

Целият текст на националния химн "Шуми Марица", редактиран последно от Иван Вазов е изглеждал така:

ШУМИ МАРИЦА

текст Иван Вазов музика народна

Шуми Марица окървавена,

- плаче вдовица люто ранена.

Припев: Марш, марш, с генерала наш в бой да летим, враг да победим!

- Български чеда, цял свят ни гледа. Хей, към победа славна да вървим!

Припев

- Левът Балкански в бой великански с орди душмански води ни крилат

Припев

- Млади и знойни във вихрите бойни ний сме достойни паври да берем.

Припев

- Ний сме народа за чест, за свобода, за мила родина който знай да мре.

Една изстрадана песен, превърнала се в достоен символ на държавата, беше захвърлена в калта, за да отстъпи място на варварската дехуманизация и един жесток експеримент, отклонил Родината от нормалния път на развитие и забавил нейния просперитет повече от половин столетие! Като се научим отново да уважаваме и ценим държавността и символите си, тогава и другите ще ни уважават и ценят толкова, колкото са ни ценили и уважавали в началото на ХХ-и век, когато Великите сили са ни

Бдински триумф "Шуми Марица" на уста

Написано от ivailo

Понеделник, 13 Декември 2010 04:30

считали за "Прусаците на Балканите"...

Дъ

ржава, в която институциите са безсилни пред престъпността и мафията, защото самите те са част от нея, не може да има просперитет и не може да среща необходимото уважение и доверие от съюзниците си...

от книгата "Градът на завоя" на Йоцо Йоцов